

KLIMIX

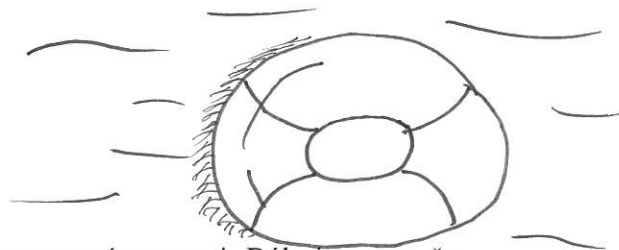
Časopis žáků ZŠ Klimkovice

Letní číslo 2026

Alona Viktorovna 7.B

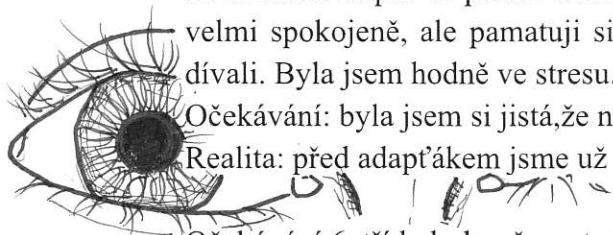
Hodnocení 6. třídy

V páté třídě jsem se pořád nemohla smířit, že už nebudu na prvním stupni. Bála jsem se, že na druhém stupni to prostě nebude tak dobré. Opak byl však pravdou, cítím se v této třídě velmi spokojeně, ale pamatuji si, že když jsem vešla do třídy poprvé, tak všichni se na mě dívali. Byla jsem hodně ve stresu. Ale nejvíce nás sblížil adaptáček.

Očekávání: byla jsem si jistá, že než se všichni skamarádíme, tak to bude chvíli trvat.

Realita: před adaptáčkem jsme už dávno byli skamarádění. *Dominika Balharová, 6. A*

Očekávání 6. třídy bylo, že se tady ztratím nebo vejdu do jiné třídy. Ale realita je jiná.

Neztratila jsem se ani nic takového. Zvykla jsem si hodně rychle a skamarádila jsem se s ostatními ze třídy. Spolužáci jsou fajn!

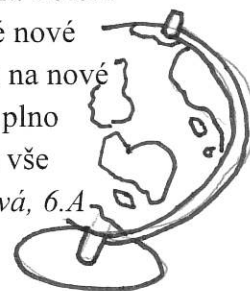

Aurelie Pavlíková, 6.A

Šestá třída utekla velmi rychle. Ze začátku jsem si myslela, že bude o dost těžší. V září, když přišli noví spolužáci, jsem měla i lehký strach, protože jsem nevěděla, co se bude dít. Potom jsme ale jeli na adaptáček a tam už jsem byla víc v pohodě, protože jsem už znala své nové spolužáky. Po návratu do školy se to vše trochu uklidnilo. Musela jsem si zvyknout na nové učitele, předměty. Občas to bylo náročnější. Měli jsme spoustu projektových dnů a plno nových a vtipných zážitků. V šesté třídě bylo mnoho změn, ale nakonec jsem si na vše zvykla a těším se do sedmé třídy.

Helena Porubová, 6.A

Co budeme dělat o prázdninách?

Na začátku léta se budu koupat u nás na zahradě v bazénu a budu si hrát s mým pejskem venku. A určitě jako vždy půjdu s mamkou několikrát tady do Klimkovic na koupaliště. Přesně v polovině prázdnin poletím s mamkou, ségrou a strejdou do Tuniska, kam se moc těším. Bude to můj první let letadlem. Na konci prázdnin se budu zase koupat u nás v bazénu a potom si užívat posledních pár dnů prázdnin s rodinou a přáteli.

Nela Kubánková, 6. A

Na léto se těším hodně. Nejvíce se těším na tábory. Za mě se nejvíce těším na jezdecký tábor, budu tam už po čtvrté. Taky se těším na tábor, kde budu jako vedoucí, je to tábor pro děti, co chodí do školky.

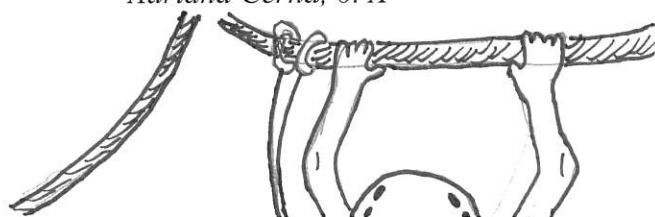
Tentokrát tam budu poprvé. Potom mi zbývá už poslední tábor, na který chodím už od první třídy. Na tomhle táboře jsem týden, s tím, že se tam spí oproti ostatním táborům.

Tereza Strakošová, 6. A

Náš první školní výlet na druhém stupni

Dne 27. 5. jsme jeli na školní výlet. V našem plánu bylo, že pojedeme vlakem, vystoupíme a pojedeme autobusem rovnou k Tarzánii. Jelikož byl autobus plný, pan řidič nás nechtěl pustit. Museli jsme jít hodinu pěšky. Ale byla to zábava. Po cestě jsme našli balón. Házeli jsme si s ním. Tarzánii jsme si velmi užili. Potom jsme jeli na Pustevny. Jeli jsme dvou sedačkovou lanovkou. Jela jsem s Ali. Ujeli jsme dešti a bouřce. Nahoře v restauraci jsme si dali oběd a hráli hry. Poté jsme jeli lanovkou dolů. A jeli jsme třemi vlaky. Přijeli jsme do Svinova, rozloučili jsme se a šli domů. Výlet se mi moc líbil.

Adriana Černá, 6. A

Rainbow Run na ZŠ Klimkovicce

V pátek 29.5. se mi na Rainbow Run vůbec nechtělo. Když jsem vešla do třídy, přišla paní učitelka a dala nám – trička a brýle. Potom jsme si je oblékli a v rozhlase začala hrát pirátská hudba. Najednou přišli piráti. Museli jsme rychle odejít ze třídy a přesunout se na atletické hřiště. Všechny třídy se tam postavily do řady. Něco nám vyprávěli a dělali jsme mexickou vlnu. Když nám vysvětlili pravidla, šli jsme soutěžit s pneumatikami. Rozestavili jsme se a bum – závod začal. Závod se mi docela líbil, jen mi vadilo, že někteří nebyli ohleduplní. Potom jsme dělali barevné nebe s barevným práškem. Po něm jsme běhali asi deset minut ulicemi a po doběhu jsme měli vodní bitvu. Celý den se mi líbil a klidně bych si ho zopakovala znovu.

Eliška Moravcová, 6.B

Školní výlet 6.B

Vstávala jsem v 5.40. V 5.40! Taková nekřesťanská hodina! Utrpení na Zemi! V 6.40 jsme vyrazili na nádraží Ostrava-Svinov. Když jsme dorazili na nádraží, uviděli jsme členy naší třídy. Jakmile všichni přišli, rychle jsme šli na vlak. Tam jsem si samozřejmě četla e-knihu. Třikrát jsme přestoupili z vlaku do vlaku a už jsme byli v Trojanovicích. *Vája Zemanová*

Tarzánie je obrovský lanový park. Dostali jsme veškerou výbavu, kterou jsme potřebovali, a potom jsme šli na instruktáž. Když jsme věděli, co a jak, mohli jsme vyrazit na trasu. Byly tam tři trasy: modrá – nejlehčí, žlutá – trochu těžší a zelená – nejtěžší. Já jsem si vybrala žlutou trasu. Bylo na ní 25 překážek. Nebyly moc těžké a asi pět z nich tvořily lanovky. V Tarzánii jsem si to moc užila. Byl to nejlepší školní výlet. *Amálka Benešová*

Školní výlet byl asi můj nejlepší den, protože mě bavil a moc se mi tam líbilo. Začalo to tak, že jsme dorazili na místo a instruktoři si s námi povídali o trasách, které tam byly. Potom jsme měli čas na svačinu a rozmyšlení, na jakou trasu půjdeme. Já jsem se svými kamarádkami vybrala žlutou trasu, která byla lehčí. Konečně přestalo pršet a začali nás oblékat do speciálních postrojů a helem. Vysvětlovali nám, jak všechno funguje. Pak nastala ta nejdůležitější část – šli jsme na lanovou dráhu. Ze začátku jsem se bála, protože byla poměrně vysoko, a myslela jsem si, že to nezvládnu. Ještě teď se divím, ale zvládla jsem to. Bylo to obtížné, ale jsem ráda, že se mi to podařilo. *Bára Pišťáčková*

Zprávy z 6.C

Rainbow Run – Den dětí

Byla jsem moc ráda, že tento rok nám paní učitelky přichystaly na Den dětí hezký den. Bylo to pěkné a zajímavé, jak jsme hráli rallye. Užila jsem si vše a domů jsem přišla s velkou radostí. Děkujeme paním učitelkám.

Amálie Bradáčová

Super bylo rallye, to válení pneumatiky. Nikdy by mě nenapadlo, že zaběhnu tolik koleček. Skvělý byl i běh kolem celé školy, mohl být možná trochu delší, jinak se mi to líbilo. Když jsme vyhodili ty barvy, vzniklo krásné duhové nebe, bylo z toho krásné video. Líbila se mi i vodní bitva – střílení na učitele – a jednou jsem se i trefila.

Denisa Bártová

Výlet na Pustevny

Ve čtvrtek 4. 6. jsme byli na školním výletě. Výlet se mi líbil, obzvlášť super byla lanovka. V Tarzani se mi líbilo lezení a bavilo mě, ale ze začátku jsem se hrozně moc bála. Na cestě lanovkou nahoru jsme se trochu báli, že vypadneme, ale cesta dolů se nám líbila.

Eliška Poštulková

Nejvíce se mi líbilo šplhání a pak jízda lanovkou. Nejlepší výlet ze všech.

Alexandr Veverka

Nejlepší byla jízda vlakem a lanovkou. V lanovém centru jsem se nejprve bála lézt, ale bylo to super. Líbila se mi i procházka k Radegastovi.

Veronika Kostková

Výlet se mi líbil, byl skvělý. Ve vlaku byla sranda. Tarzanie byla božská, užila jsem si ji, moc krásné výhledy. I když na lanovce jsem se bála, tak výhled byl také krásný. Poté procházka k Radegastu, která byla náročná. Nakoupila jsem si suvenýry a pak cesta lanovkou, autobusem a vlakem. Moc jsem si výlet užila i super kolektiv.

Denisa Bártová

Výlet se mi velmi líbil. Na prolízačky v Tarzani se mi bohužel nemohla, ale vypadalo to z dálky skvěle. Na lanovce jsem se trochu bála. Dávám 10 bodů z 10.

Denisa Stachoňová

Nejvíce se mi líbila cesta vlakem a lanovkou, překonal jsem strach z výšek. Lezl jsem zelenou stezku jako první.

Václav Sikora

V Tarzani se mi líbilo lezení a bavilo mě, ale ze začátku jsem se hrozně moc bála. Na cestě lanovkou nahoru jsme se trochu báli, že vypadneme, ale cesta dolů se nám líbila. V Tarzani se mi líbilo lezení a bavilo mě, ale ze začátku jsem se hrozně moc bála. Zelená trasa byla nejtěžší, ale nakonec se mi to zdálo lehké. Na hory sice nechodím, ale tohle se mi líbilo. Konečně jsem viděla sochu Radegasta a musela jsem si ji vyfotit pro tatku. Líbil se mi i rozchod, ale nejlepší byla lanovka.

Amálie Bradáčová

Tarzanie byla dobrá, nejdřív jsem se bála, ale pak to bylo v pohodě. Nejvíce se mi líbil zipline (skluz po laně) a jízda na lanovce.

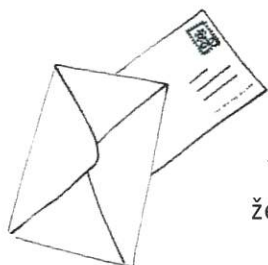
Tereza Štramberská

Trocha poezie v 6.C před létem

V hodině literatury jsme si četli nonsensovou poezii a pak jsme se pokusili vymyslet své nonsensové básně. A co to ta nonsensová poezie je? **Nonsensová poezie** je založená na hře se slovy a fantazií. Obsahuje zdánlivě nesmyslné prvky, humor, hříčky se slovy, rýmy. Nejdříve si přečtete dvě ukázky, které nám byly inspirací, a pak následují naše pokusy.

JIŘÍ DĚDEČEK

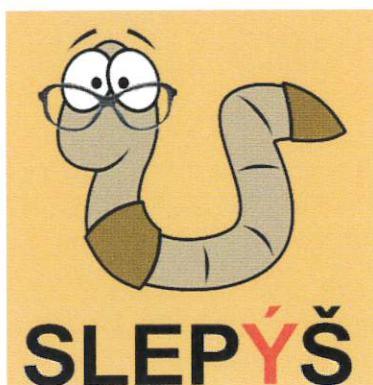
Slepýš

Slepýše
trápí asi nejspíše,
že mu nikdo nepíše.
Tiše leží na břiše,
nedutá a nedýše.

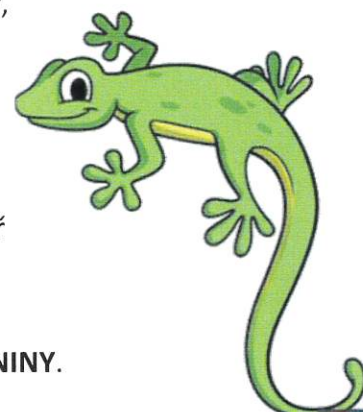
Leží tam a čeká na poštu,
snad si říká: To si počtu.

Nojo, ale jak,
když má slabý zrak?

PETR NIKL

Ještě rád
budeš mít
ještěra,
ze zeber
sebereš
šest žeber,
ze štěrku
proseješ
ještěrku,
z jelena
je tvá tvář
zjevna.

Naše dílka jsou založena na hrátkách s rýmy a se slovem **PRÁZDNINY**.

Čekám na své narozeniny,
mám je za dva dny.

Kapsy mám plné zeminy
a na houpačce dělám blbiny.

Vytvářím si obrázek doma u Niny,
jak asi budou vypadat prázdniny.

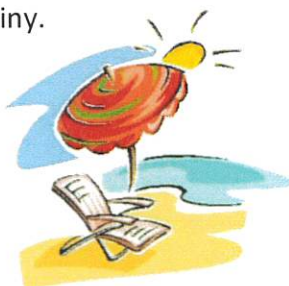
Táta má ze mě na hlavě plešiny,
křičím: „Už jsou tady moje narozeniny!“

Teta mi vyfotí pohoří Andy
a pošle pohlednici svojí bandy.

Denisa Bártová

Jak se tak dívám na zahrady plné zeleniny,
za chvíli tu vyrostou nudné prázdniny.

Katka Kaštovská

Už čekám tři hodiny,
než mi začnou prázdniny.
Obličej mám od zeminy,
jak jsem narazil do zeleniny.

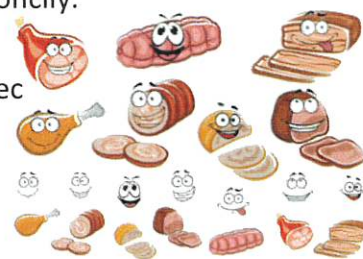
Denisa Stachoňová

Prázdniny jsou jako narozeniny,
pod nohama zeminy, v kapsách uzeminy
a v hlavě prázdkno...

Dny se zkrátily
a prázdniny skončily.

Adam Holec

Školní výlet 7.A do Brna

Ve čtvrtek 21. května se naše třída 7.A vydala na školní výlet do Brna. Ráno jsme vyjeli vlakem ze Svinova a právě společná cesta vlakem byla pro mnoho z nás skvělým zážitkem. Po příjezdu do Brna jsme nejprve navštívili Zelný trh a s paní průvodkyní jsme pak zhlédli významné památky v centru města. Díky jejímu vtipnému výkladu jsme se dozvěděli mnoho zajímavostí o tomto městě. Po krátkém rozchodu na náměstí Svobody jsme se vydali do blízké Laser arény, kde jsme si každý zahráli 2 super akční hry. Poté jsme se oklikou přes Denisovy sady dostali na hrad Špilberk. Byli jsme rádi, když jsme se konečně po náročném výstupu ocitli v podzemních chodbách hradu. Kasematy na některé působily stísněně a tajemně. Z tohoto „žaláře národů“ jsme se vrátili do centra města a odtud do nákupního centra Vaňkovka. Zde jsme měli rozchod a mohli jsme si odpočinout, nakoupit si nebo se najíst. Pak už jsme zamířili na nádraží a vlakem jsme se vydali zpátky domů. Výlet byl super a všem se moc líbil. Je jen škoda, že tento den tak rychle utekl.

Míša Kračmarová, Dan Marhevský a Ema Bílková

Brněnský orloj

A jak hodnotila výlet většina žáků? Co bylo nejlepší?

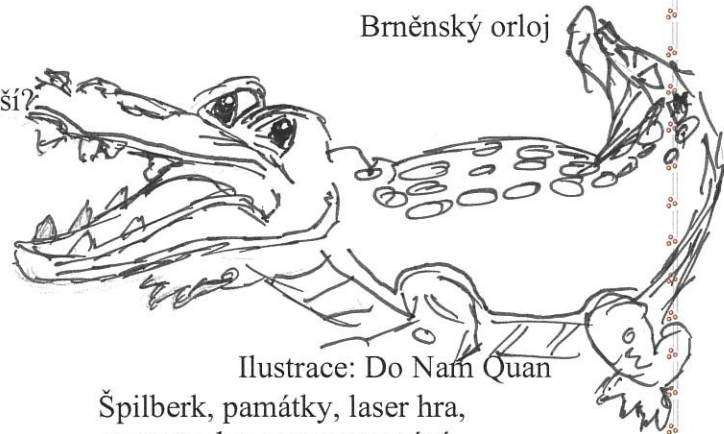
- * zážitky a čas s kamarády
- * cesta vlakem
- * zábava v Laser aréně
- * rozchod ve Vaňkovce
- * památky v Brně

Brno

Brno - město plné krás,
každý si ho zamiloval z nás.

Na náměstí, na hradě – všude prima bylo
a ve Vaňkovce na závěr se nám moc líbilo.

Natálka Nehudková a Natálka Kovaříková

Ilustrace: Do Nam Quan

Špilberk, památky, laser hra,
na tento den se nezapomíná.

Vlak nás vzal tami i zpět,
byl to prostě skvělý výlet!

Věděli jste, že...

- * název Brno pochází ze starého slova „brn“, které znamená bahno?
- * Brno má svůj vlastní orloj, který vypadá spíš jako černá nábojnice než klasické hodiny?
- * z orloje vypadne každý den v 11.00 hod. skleněná kulička (cena této kuličky je asi 400 Kč)?
- * Brněnský drak v průjezdu Staré radnice je ve skutečnosti krokodýl (samice krokodýla)?
- * jedna z věžiček nad Starou radnicí je ohnutá? Podle pověsti se stavitel radnice pomstil radním za to, že mu odmítli vyplatit řádnou odměnu za práci.
- * hrad Špilberk býval obávaným vězením? Byl dokonce nazýván „žalář národů.“
- * v Kostnici u svatého Jakuba jsou uloženy ostatky více než 50 000 lidí?
- * katedrála svatého Petra a Pavla je vyobrazena na české minci - 10 Kč?

Zpracovaly: Nina Diblíková, Viky Bulavová, Hela Juřinová a Klára Buglová

7.B informuje...

Den čokolády

Naše třída 7.B si připravila pro žáky 6. tříd a 7.A projekt s názvem Den čokolády. Uskutečnil se 3. 6. v hale školy mezi 3. až 6. VH. Na šesti stanovištích jste se dozvěděli vše o čokoládě. Od kakaového bobu, přes druhy čokolád, po čokoládu ve světle reflektorů. K projektu samozřejmě patřila i ochutnávka čokolády a kakaových bobů.

Jakub Karásek, Nikol Sedláčková

Školní výlet do Zlína

Cesta do Otrokovic vlakem byla boží. Byli jsme v kupéčku, bylo nás tam sedm a hráli jsme hry. V ZOO jsme prošli všechny kontinenty a skoro všechna zvířata. Pak jsme jeli do filmového ateliéru. Tam jsme dělali video z fotek. My jsme točili Pata a Mata na ledním hokeji.

David Ponča

Po ZOO jsme se přemístili do filmového studia Zlín, kde jsme si zkoušeli udělat film pomocí fotek. Nejdřív nám paní všechno vysvětlila a pak jsme se na to vrhli. Udělali jsme si na papír návrh minifilmu a začali jsme fotit. Na 1 sekundu filmu jsme potřebovali 9 snímků, takže nám to celkem trvalo. Ale myslím si, že se to všem povedlo.

Lucie Sedláčková

Výlet jsem si užila. V ZOO jsme měli rozchod, líbilo se mi krmit rejnoky a dívat se, jak si jaguár hraje s míčkem. ZOO bylo velké a zajímavé. Máme hodně fotek a vzpomínek. A ve filmovém ateliéru jsme natočili krásný film.

Alona Virovkina

Den dětí – Rainbow Run

Rainbow Run byl mega skvělý. Nejvíc mě bavilo, jak jsme měli barvy v ruce a pak je hodili nad sebe. A to nás obarvilo. Taky mě bavila štafeta s pneumatikami, kdy jeden byl navigátor a běhal před pneumatikou a dva nebo jeden kutáleli pneumatiku vpřed. Hodně skvělý byl taky běh, když jsme běželi i mimo areál školy a skoro v cíli na nás házeli barvy. Potom byla bitva proti učitelům, kde jsme měli vodní pistole a vodní balónky, které jsme házeli na učitele. Kdyby to na škole bylo i příští rok, tak bych si absolutně nestěžoval.

Max Kachel

Bylo to hodně barevné. Běhali jsme, házeli barvy a házeli jsme po sobě i učitelích balónky s vodou. Byli jsme úplně mokří. Bylo to super, protože bylo horko.

Rozálie Žáková

Počasí bylo luxusní. Jako první hru jsme měli závod rallye s pneumatikou od auta. Jako třída jsme se do top 3 nedostali, ale i přesto jsme si to užili. Uběhli jsme 37 kol. Ale ze všeho nejlepší byla vodní bitva, kde bojovali žáci proti učitelům.

Jan Vyležik

8. A NA VÝLETĚ V PRAZE

V dubnu jsme se školou jeli do Prahy na dva dny. Procházeli jsme si celou Prahu, dívali jsme se na různé památky. Všechno se mi líbilo až na to, že jsme chodili strašně rychle a dlouho vkuse. Byli jsme se podívat na Karlův most, Orloj, Prašnou bránu atd. Nejvíce ze všech památek se mi líbil „Mekáč“. Byly také fajn rozchody po Staroměstském náměstí a v Paladiu. Poznali jsme krásy Prahy. Já jsem si to hodně užil. Praha je krásná.

Dominik Bárta

Já jsem se do Prahy těšil, jeli jsme tam 13. 4. a líbilo se mi tam. Nejvíce mě bavily rozchody, protože jsme mohli jít, kde chceme. Rozchod jsme měli třeba v obchodáku nebo na nádraží a bylo dobré, že jsme mohli chodit sami i ve skupinkách. Také se mi v Praze líbily památky, nejvíce asi Karlův most a Pražský hrad. Ale vytknul bych asi, že jsme hodně chodili, a třeba ten, kdo tam byl, tak už ty památky ho nebavili. Ale já, i když jsem tam byl už víckrát, tak jsem se na památky rád podíval.

Daniel Kašperlík

13. a 14. dubna jsme jeli do Prahy. Jeli jsme tam vlakem. Cesta nebyla zas tak dlouhá. Poté, co jsme dojeli do Prahy, jsme se přesunuli na ubytování. Tam jsme ale

nezůstali moc dlouho. Většinou jsme se rozhodovali, kam chceme a kam nechceme. Prošli jsme několik různých památek a u některých jsme měli někteří z nás takové informační okénko. Kolem desáté jsme se vrátili na ubytování a měli jsme v plánu jít na Vyšehrad, ale po celém dni dost lidí už bylo velmi unavených, tak jsme tam neměli jít. Nakonec pár z nás naši paní učitelku přemluvilo a kolem půlnoci jsme se s pár lidmi a paní učitelkou vydali. Bylo to úžasné vidět klidnou noční Prahu. Další den jsme se dost pohybovali kolem nádraží. Zpátky jsme jeli až kolem odpoledních hodin. Výlet jsem si dost užila a klidně bych to i zopakovala.

Rozárie Richterová

EXKURZE DO ZOO

V pátek 22. 5. jsme byli na exkurzi v zoo. Měli jsme sraz na Svinov mosty a jeli jsme do ostravské zoo. Hned na začátku jsme čekali dlouhou řadu, ale hned jak jsme se do zoo dostali, byla tam spousta zvířat. Dohodli jsme se, kdo půjde na šelmy a kdo na slony, a měli jsme rozchod. Dostali jsme také pracovní list k vyplnění, ten jsme vyplnili a šli jsme na exkurzi. Já jsem šla na šelmy a bylo to velmi zajímavé. Paní nám tam povídala o životě šelem a o jejich zajímavostech. Exkurzi jsem si užila a příště bych šla ráda na exkurzi o slonech. *Marie Sehnalová, 8. A*

22. 5. jsme jeli do ostravské zoo na program šelmy nebo sloni. Ze začátku jsme mohli procházet zoo, jak jsme chtěli, a později jsme šli na naše programy. Mně se to hodně líbilo, protože jsme viděli zvířata všeho typu od savců přes obojživelníky. Později jsme si vybrali program buď slony, nebo šelmy. Většina lidí si vybrala šelmy, ale na slony taky někdo šel. Říkali nám hodně zajímavě věci. Mně se výlet celkově líbil, i když jsem v zoo několikrát byl.

Adam Bokvaj, 8. A

V pátek 22. 5. jsme byli v ZOO Ostrava na exkurzi. Byli jsme tam hlavně kvůli primátům a šelmám. Na šelmy jsme měli exkurzi hodinovou. Líbila se mi, protože paní vykládala zajímavé info. Na primáty jsme se mohli jít podívat, ale nemuseli. Zoo byla obrovská, dost se mi líbila. Viděli jsme i hrochy, lvy, kozy, gepardy, kočku cejlonskou atd. Určitě bych to doporučil.

Šimon Martínek, 8. A

LETNÍ VÁNEK Z 8. B

LETNÍ DEN

Slunce svítí celý den,
modrá obloha je jako sen.
Louka voní široko v dáli,
děti by si jenom hrály.
Teplý vánek líně fouká,
první hvězda z nebe kooká.

Jakub Hradský

Léto

Je horký letní den. Žhavá koule svítí z jasně modré oblohy a její paprsky příjemně hřejí na kůži. Vzduch voní po posekané trávě a rozkvetlých květinách. Když se rozhlédnu kolem sebe, vidím zelené stromy, které se lehce pohupují ve větru. Z nedalekého koupaliště se ozývá smích dětí a šplouchání vody. Ptáci zpívají své veselé písničky a někde v dálce bzučí včely. Na louce poletují barevní motýli a všechno působí klidně. Teplý vítr mi občas fouká do vlasů a přinese osvěžující pocit. K večeru kotouč pomalu klesá k zemi. Vzduch už není tak horký a příroda postupně usíná.

Jan Nakata

Co mám ráda na léto

Léto už je konečně tady a já se nemůžu dočkat, až začnou prázdniny. Na léto mám úplně nejraději to, že nemusím ráno vstávat, psát úkoly a ani se stresovat kvůli písemkám. Miluju letní dny, kdy je dlouho světlo, můžu být venku s kamarády. Taky se moc těším, až vyrazím na tábor, protože je tam vždy zábava. Možností, kde trávit prázdniny, je strašně moc. Někdo jezdí s rodiči k moři do ciziny, kde se dá plavat ve vlnách a poznávat nová místa, zatímco jiní dávají přednost českým horám, stanování v kempu nebo výletům po hradech. Hodně z nás tráví léto na chatě, v přírodě nebo prostě doma. K létu pro mě patří i grilování s rodinou a to, že můžu jít spát klidně pozdě v noci, protože ráno mě nečeká žádná škola. Na léto je prostě nejlepší ta pohoda, že nikdo nic nemusí a máme před sebou dva měsíce plné zážitků.

Elena Langrová

DEN DĚTÍ

V pátek 29. 5. jsme u nás ve škole slavili Den dětí a na hřišti proběhla akce s názvem Rainbow Run. Program byl divoký, běhali jsme závody s pneumatikou, tančili, soutěžili, na závěr se všichni zapojili do barevného běhu ulicemi Klimkovic. Nejvíce mě bavila vodní bitva proti učitelům. Jsem ráda, že si tohle škola pro nás připravila. Bylo to super a moc jsem si to užila.

Beáta Svobodová

LÉTO JE KONEČNĚ TADY!

Dny se začaly nekonečně natahovat a slunce se usadilo na obloze jako hrdý král v zlaté koruně. Školní chodby pomalu utichají, ale venku to naopak začíná divoce žít. Stačí zavřít oči a zaposlouchat se – vzduchem se nese zběsilý koncert lučních kobylek, vzdálený smích od nedalekého koupaliště a šumění listů. Léto už není jen slibem v kalendáři, je konečně tady.

Matouš Bzonek

DĚJEPISNÁ EXKURZE

Ve čtvrtek 28. května 2026 jsme spolu s 8. A vyrazili na exkurzi do Hrabyně. Navštívili jsme Národní památník II. světové války. Nejdřív jsme šli do vedlejší budovy, kde pro nás byl připraven edukační program s názvem Nezačalo to v Osvětimi.

Potom jsme se přesunuli do hlavní budovy památníku. Tam jsme vyslechli komentovanou prohlídku s průvodcem. Prohlédli jsme si expozici, kde byly staré předměty, zbraně, uniformy a dokumenty z druhé světové války. Všichni jsme si to moc užili a dozvěděli jsme se mnoho nových informací.

Michal Zuber, Kryštof Zuber

OHLÉDNUTÍ 9. A ZA 9 LETY NA ZÁKLADNÍ ŠKOLE

Základní škola je povinná školní docházka pro všechny z nás. Dále se v studiu pokračovat nemusí, ale je to nutné pro uplatnění v dnešním světě. Každý základku prožil jinak a zrovna já jsem ji prožila spíš kladně. Základní škola slouží i k tomu, aby nás naučila vzájemný respekt k druhému, nebát se mluvit před jinými, dávat najevo své názory atd. To se jim a mně povedlo. Za

těch devět let strávených na této škole jsem si našla přátele a přihodilo se mi toho hodně. Jak super momenty, tak i ty trapné nebo špatné. To ale k tomu samozřejmě patří. Jezdili jsme i na výlety a teď na konci deváté třídy jich ještě pár máme, když počítám i akce. Jsem ráda, že můj čas prožitý na základní škole byl poklidný. Střední škola bude ale o něčem úplně jiném. *Tereza Fedáková*

Za mých 9 let na základní škole, z toho 7 let tady v Klimkovicích, jsem si zažil hodně. Nastoupil jsem zde v 3. ročníku, kde jsem zprvu moc kamarádů neměl, sice nemám ani teď, ale nevdám. Základka mě v některých směrech nakopla a v některých ohledech mi dost otevřela oči, a dokonce jsem udělal několik chyb, ze kterých jsem se ponaučil, a všem bych doporučil jednu věc, nedělejte si zbytečné nepřátele, pak na to doplatíte, sám jsem si to zažil. Ale těchto 9 let jsem si užil, i když se už těším na další rok. *Lukáš Michna*

Za 9 let se toho hodně stalo. Z 1. stupně si nic moc nepamatuji. Víím, že jsem si v 1. třídě ani nepomyslel, že bych se dostal tak daleko. Ve 3. třídě přišel covid 19 a byli jsme všichni na online výuce. V 5. třídě jsme hodně jezdili na výlety a s některými jsme se nadobro loučili. Na 2. stupni jsem byl ve třídě s hodně neznámými lidmi. Učivo bylo těžší a od 9. třídy jsem se připravoval na přijímačky, které jsem nakonec i udělal. *Ian Pavelek*

KDE SE VIDÍM ZA 10 LET

Za 10 let mi bude 24 let. Tento věk se přímo nabízí, abyste cestovali a užívali si život. A přesně tam se za 10 let vidím. Vidím se cestovat okolo celé země. Bez dětí, s nejlepšími přáteli a bez starostí. Chtěla bych navštívit státy Jižní Ameriky, Evropu a některé země Afriky. Po mé dovolené okolo celého světa už půjdu do povolání. Budu mít vystudovanou vysokou školu a už mi jen bude zbývat se usadit a začít pracovat jako dětský lékař. *Hana Vargová*

Za 10 let se určitě vidím ve vlastním bytě. Budu mít 25 let. To je za mě jeden z nejlepších věků, jsi furt mladý, máš práci, můžeš si furt užívat. Chci bydlet někde mimo Česko určitě, tady bych se vracel jen za rodinou a kdyžtak na léto. Budu mít dobrý plat. Budu si užívat, možná i nějakou přítelkyni, nevím. Takhle bych se viděl za 10 let. *Jakub Výtisk*

Za deset let se vidím nebo spíše se chci vidět někde ve světě bez starostí s vlastním ateliérem, někde v přírodě, třeba v Rakousku, Švýcarsku, Itálii nebo ve Francii. Nejlépe ve vesnici nebo malém městě nedaleko od nějakého většího města jako jsou Klimkovice a Ostravy. Chci, abych uměl nějaké nové věci, abych měl nové koníčky, nové kamarády a lidi v mém životě, kteří mi budou dodávat radost. I kdybych nakonec zůstal v Česku, tak to nevdám, žil bych někde v Beskydech nebo na Šumavě. Česko je přece také krásné. Nakonec to je stejně jedno, kde, kdy, s kým budeme žít za 10 let. *Dominik Siuda*

CO BY DEVÁŤÁCI VZKÁZALI MLADŠÍM SPOLUŽÁKŮM

V první řadě bych začal s tím, že jsem si občas ve škole neuvědomoval, že to tak rychle uteče. V osmé třídě jsem si říkal: „Ještě rok.“ A teď si říkám: „Už jenom měsíc.“ Jako první bych vzkázal, ať si to hlavně užijí, protože jim to uteče stejně rychle jako nám. A ať jezdí na školní výlety, ze kterých budou mít vzpomínky na celý život. Ať si užijí jedinečné školní akce a chvíle se spolužáky, které se už nikdy nemusí opakovat.

Petr Lichý

Mladším žákům bych poradila si vážit vašeho kolektivu a nehrotit mezi sebou každou blbost, přece spolu budete nějaké ty roky a je dost důležité vycházet a spolupracovat mezi sebou. Dost důležité je brát své spolužáky jako součást života na pár let. Budete se spolu učit, jezdit na výlety a spoustu dalších věcí, které spolu budete mít, proto je dost důležité být rád ve svém kolektivu, i přesto jak složitě to bývá. Dále bych poradila se více učit a věnovat tomu nějaký čas, protože vám to dost pomůže i na přijímačkách. Celkově si ten mozek aspoň zvykne si pamatovat dost učiva a vysvědčení je také dost důležité.

Samantha Kubánková

Nejdůležitější první věc, co bych vzkázal, je, aby si tu školu užívali, než odejdou ze základky.

I přesto že mají testy anebo neoblíbené předměty, si můžou užívat, bavit se s kamarády a dělat blbosti. Druhou věc, co bych jim vzkázal, je, ať v hodinách poslouchají a dělají, co mají dělat. Když to budou dělat od první hodiny, nemusí se hodně učit doma. A další věc, co bych jim vzkázal, je, ať si nedělají špatné vztahy mezi spolužáky a učiteli. Když budou mít dobré vztahy, tak ta škola nebude hrozná a budou se cítit lépe.

Daniel Mlecško

Milí mladší spolužáci, užívejte si základky, i když vám může někdy přijít nekonečná. Fakt to celé uteče rychleji, než čekáte. Nestresujte se z každé špatné známky, je to jenom číslo a známky nejsou všechno. Mnohem důležitější je, jací jste a co vás baví. Nebojte se být sami sebou. Ne každý vás musí mít rád, ne s každým si musíte rozumět, ale to je úplně v pohodě. Zkoušejte nové věci, chodte na akce, bavte se. Užívejte si to, važte si lidí kolem sebe včetně učitelů. Jednou na ně budete vzpomínat.

Sabina Hájovská

Já jako deváťák bych vzkázal: za prvé, aby si užívali pohodu v nižších ročnících, kde se nemusí ještě tolik učit. Na druhém stupni to budou mít mnohem náročnější. Ti, co jsou na prvním stupni, tak ať se těší na druhý. Myslím si, že na druhém stupni jsou moc fajn výlety, lyžák, Praha a jako poslední je Londýn. Myslím si, že to je ten nejlepší. Určitě bych to doporučil všem, co můžou jet, tak ať jedou. Jako poslední věc je příprava na přijímačky, doporučil bych jim, aby začali připravovat včas, určitě se vám to vyplatí, je to docela náročné, ale zvládne to každý.

Adam Korábečný

NEJVĚTŠÍ HLÁŠKY UČITELŮ

Skoro každý den někdo z učitelů pronese svoji typickou hlášku nebo větu. Taková už starší hláška byla od paní učitelky Bekové, která nás měla na Netradiční sporty a PV. Tím byly: „Je to tvůj boj!“ a „Tady není žádné Já.“ Tyto věty používáme i dodnes. Další vtipné hlášky má paní učitelka Řeháčková. Se svými: „Osobo!“, „Tady to řídím já,“ rozesměje celou třídu. A na závěr hláška paní učitelky Richterové, která zazní v každé hodině dějepisu: „Já vás ubezduším.“ To už se potom chytají za břicho úplně všichni.

Eva Kovaříčková

OHLEDNUTÍ ZA ZÁKLADNÍ ŠKOLOU KLIMKOVICE

Nikdy jsem nebyla ten typ člověka, co si rychle zvyká na velké změny. A přestup ze základní školy na střední rozhodně nebude tak jednoduchý. Když jsem jako malý prvňáček poprvé přišla sem, byla jsem nadšená, ale zároveň jsem se bála, že to nebude takové, jaké jsem to chtěla mít. Jenže za 9 let jsem si tu vybudovala spoustu nových přátelství a vzpomínek, které mi zůstanou. Škola nás naučila daleko víc než jen číst, psát a počítat. Důležitou událostí byly pro všechny přijímací zkoušky. Ty jsme zvládli jenom díky našim učitelům a rodičům a já se dostala na jazykový gympl, přesně tak, jak jsem si to představovala. Čas uplynul jako voda. A v tento okamžik mi jakožto devátáče zbývá poslední necelý měsíc před prázdninami. Do té doby nás čeká ještě pár akcí, včetně předání posledního vysvědčení. A potom zasloužené prázdniny! Samozřejmě se na ně těším, jenom už nikdy nebudou jako dřív. Však my to nějak zvládneme. A tímto bych také chtěla povzbudit všechny budoucí devátáky, ať ví, že na to mají.

Mariana Jalůvková, 9. C

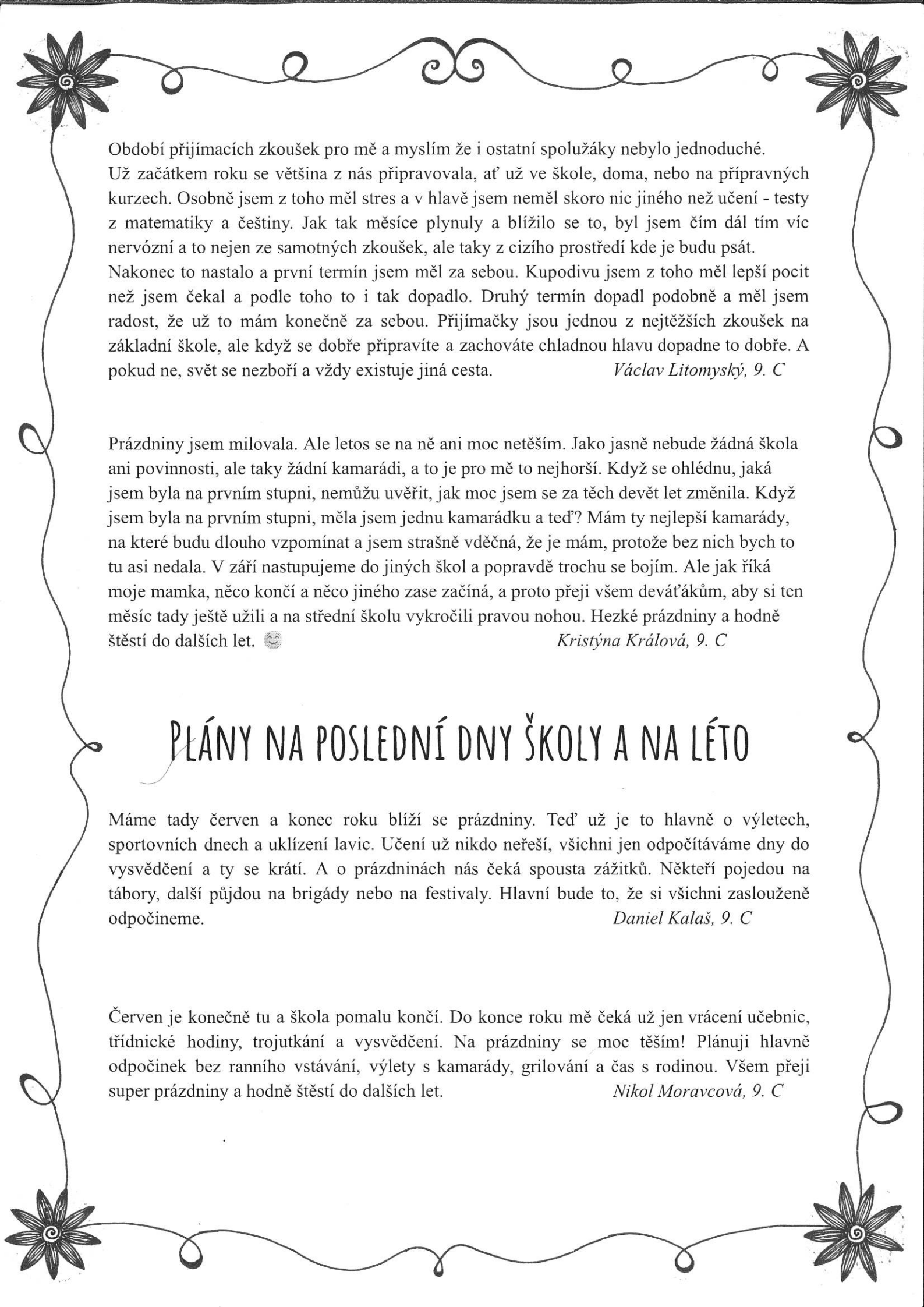
Studium na ZŠ Klimkovice mi přineslo mnoho zkušeností, zážitků i nových přátelství do budoucího života. Za šest let jsem se naučil spoustu věcí nejen ve škole, ale také při různých akcích a výletech. Budu vzpomínat na své spolužáky, některé učitele i společně strávené chvíle. Jsem rád, že jsem mohl být součástí této školy a odnáším si z ní spoustu hezkých vzpomínek.

Sebastian Kouřil, 9. C

Přijde mi jako včera, když jsem tady vstoupila úplně poprvé jako ten malý, natěšený, ale zároveň nervozní prvňáček. Ten první den byl pro všechny opravdu těžký, protože jsme přišli mezi úplně nové a neznámé tváře. Naštěstí netrvalo dlouho a vytvořila se nová přátelství, některá trvají celých 9 let a doufám, že vydrží navždycky. Na začátku druhého stupně k nám nastoupili noví žáci. Abychom se lépe poznali, tak jsme jeli hned na začátku šesté třídy na adaptační kurz. To je zážitek, který má v mém srdci speciální místo a vždy na ty 3 dny budu s radostí vzpomínat. V průběhu dalších let jsme jeli ještě na lyžák, navštívili Prahu, a někteří z nás letěli dokonce i do Londýna. Máme spolu mnoho krásných zážitků, které nám zůstanou už na celý život.

Devátá třída byla pro nás snad ještě těžší než ta první, protože jsme psali přijímací zkoušky, což nebylo jen tak. Poslední měsíce jsme věnovali hlavně učení, ale vyplatilo se to, protože příští rok nastupujeme na naše vysněné střední školy. Lhala bych, kdybych řekla, že se na tuto novou životní etapu netěším. Popravdě se na ni moc těším, ale bude mi to tady chybět, snad úplně všechno. Ale jak se říká: Aby mohlo něco nového začít, tak musí něco starého skončit. Tak ať je ten začátek to nejlepší!

Vanesa Tvrdá, 9. C

Období přijímacích zkoušek pro mě a myslím že i ostatní spolužáky nebylo jednoduché. Už začátkem roku se většina z nás připravovala, ať už ve škole, doma, nebo na přípravných kurzech. Osobně jsem z toho měl stres a v hlavě jsem neměl skoro nic jiného než učení - testy z matematiky a češtiny. Jak tak měsíce plynuly a blížilo se to, byl jsem čím dál tím víc nervózní a to nejen ze samotných zkoušek, ale taky z cizího prostředí kde je budu psát. Nakonec to nastalo a první termín jsem měl za sebou. Kupodivu jsem z toho měl lepší pocit než jsem čekal a podle toho to i tak dopadlo. Druhý termín dopadl podobně a měl jsem radost, že už to mám konečně za sebou. Přijímačky jsou jednou z nejtěžších zkoušek na základní škole, ale když se dobře připravíte a zachováte chladnou hlavu dopadne to dobře. A pokud ne, svět se nezboří a vždy existuje jiná cesta.

Václav Litomyský, 9. C

Prázdniny jsem milovala. Ale letos se na ně ani moc netěším. Jako jasně nebude žádná škola ani povinnosti, ale taky žádní kamarádi, a to je pro mě to nejhorší. Když se ohlédnou, jaká jsem byla na prvním stupni, nemůžu uvěřit, jak moc jsem se za těch devět let změnila. Když jsem byla na prvním stupni, měla jsem jednu kamarádku a teď? Mám ty nejlepší kamarády, na které budu dlouho vzpomínat a jsem strašně vděčná, že je mám, protože bez nich bych to tu asi nedala. V září nastupujeme do jiných škol a popravdě trochu se bojím. Ale jak říká moje mamka, něco končí a něco jiného zase začíná, a proto přeji všem devátákům, aby si ten měsíc tady ještě užili a na střední školu vykročili pravou nohou. Hezké prázdniny a hodně štěstí do dalších let. 😊

Kristýna Králová, 9. C

PLÁNY NA POSLEDNÍ DNY ŠKOLY A NA LÉTO

Máme tady červen a konec roku blíží se prázdniny. Teď už je to hlavně o výletech, sportovních dnech a uklízení lavic. Učení už nikdo neřeší, všichni jen odpočítáváme dny do vysvědčení a ty se krátí. A o prázdninách nás čeká spousta zážitků. Někteří pojedou na tábory, další půjdou na brigády nebo na festivaly. Hlavní bude to, že si všichni zaslouženě odpočineme.

Daniel Kalaš, 9. C

Červen je konečně tu a škola pomalu končí. Do konce roku mě čeká už jen vrácení učebnic, třídnické hodiny, trojutkání a vysvědčení. Na prázdniny se moc těším! Plánuji hlavně odpočinek bez ranního vstávání, výlety s kamarády, grilování a čas s rodinou. Všem přeji super prázdniny a hodně štěstí do dalších let.

Nikol Moravcová, 9. C

LETNÍ POZDRAV Z 9. D

Jak se cítím po přijímačkách?

Přijímačky jsou zvláštní zkušenost. Dlouho se na ně připravujeme, přemýšlíme nad nimi a často máme obavy z výsledku. Když ale všechno skončí, uvědomíme si, že nejdůležitější bylo udělat maximum a nevzdat to. Myslím si, že přijímačky nejsou jen zkouškou znalostí, ale také trpělivosti a odhodlání.

Když jsem se dozvěděla, že jsem byla přijata na AGEL Střední zdravotnickou školu, cítila jsem velkou radost a úlevu. Zároveň jsem si uvědomila, že tím jedna etapa končí a nová začíná. Těším se na nové zkušenosti, ale také přemýšlím nad tím, co všechno mě čeká. Právě proto beru přijímačky jako důležitý krok na cestě za svým cílem.

Aneta Štramberská

LETNÍ BÁSNIČKA

Tohle jaro pomalu končí
a něco přelomového se s námi loučí.
Je to škola v Klimkovicích,
kde jako Harry v Bradavicích
jsem pro mě dlouhá léta chodíval
a spoustu hezkých věcí zde zažíval.
Bylo to i tím,
že mezi tím vším
jsem asi toho nejlepšího třídního měl,
který nám kamarádem byl a hodně věcí trpěl.
Za to všechno děkuji
a prázdniny si užiji.
A proč letní básnička?
Protože slunko pálí na líčka.

Matyáš Štramberský

Přijímačky

Tak už je to za námi,
shazujeme balvany.
S prázdnými hlavami,
čekáme na prázdniny.

Lidi, co znám už pár let,
uvidím jen na dohled.
Poslední rok společný,
na začátku se zdál nekonečný.
Stela Čechovská

Rainbow Run

V pátek 29. 5. se naše škola úplně proměnila, čekal nás Rainbow Run. Podpořit nás přišli i někteří rodiče. Akce se konala na školním hřišti a zahrnovala spoustu zábavných aktivit. Uvedu zde aktivitu, která dala tomuto programu jméno. Běžel se běh okolo školy, kde byla samozřejmě zajištěna nejvyšší bezpečnost. Naučili jsme se hymnu Rainbow Runu a poté jsme dostali barevný prášek, což je směs jedlé sody s potravinářským barvivem. Na povel se prášek vyhodil do vzduchu a vznikl tak barevný mrak. Všichni zúčastnění byli barevní a ještě nám prášek zbyl na druhé kolo. Na závěr se konala vodní bitva!

Jana Kaštovská

9. D zavítala do geologického pavilonu VŠB

V pátek 22. května jsme se vydali na Vysokou školu báňskou. Přednáška paní profesorky o geologii byla poutavá a dozvěděli jsme se mnoho zajímavých informací, které bychom v učebnici jen těžko našli. V druhé části exkurze jsme se přesunuli do druhého patra, kde nás čekala skutečná pokladnice přírody. Měli jsme možnost obdivovat ryzí zlato, nádherné krystaly, geody i fascinující minerály. Největší pozornost přitahoval radioaktivní uranit, který málokdo viděl na vlastní oči. Poslední blok probíhal ve třetím patře, kde jsme se proměnili v geology. Naším úkolem bylo procházet jednotlivé stanice, hledat správné informace a skládat písmena do tajenky. Zatímco jsme čekali, než druhá třída dokončí svůj program, zpestřili jsme si čas AZ-kvízem. Exkurze splnila vše, co od ní šlo čekat a ještě trochu víc. Odesli jsme si nejen nové znalosti o minerálech a horninách, ale také zážitky, na které jen tak nezapomeneme.

Štěpán Richter

Krásné
předniny !

